

UIT HET LEVEN...

Mayra Jane Kaljouw
2017-2022

Op 9 november is het een jaar geleden dat Mayra plotseling stierf. Verminderde weerstand tegen rondwarende virussen werd haar binnen een paar dagen fataal. Haar ouders vertellen over haar; hoe ze doorknoken voor hun zoon Yaron en proberen elkaar in het verdriet niet kwijt te raken.

Mayra danst bij de regenboog

Jacoline Vlaander

Koudekerke

Toen hij na de nacht die hun leven veranderde 's ochtends de gordijnen openschoof, zag hij een regenboog, vertelt David Kaljouw (41). Heldere tinten in brede banen glansden in het vochtige licht en omspanden het dorp, vanuit de weilanden tot ver in zee. Hij bleef even staan kijken.

In de dagen die volgden organiseerden ze een kleurrijke en kindvriendelijke uitvaart, samen met begrafenisondernemer Bianca Tange, familie, vrienden, buurtgenoten, leraren en ouders van school en trainers en pupillen van voetbal. Spelen in Hof Poppendamme; het afscheidsritueel; de optocht met roze ballonnen achter het versierde koetsje waarmee ze Mayra naar haar laatste rustplaats brachten vlak bij hun huis - en telkens was er ook een regenboog.

„Mayra zou dat zeker opvallen”, zegt Rowena Kaljouw-Moes (35). „Misschien zou ze ons erop wijzen en blijven kijken. Ze had oog voor details, hield van fleurig. Vooral van pink, zoals ze het noemde. Een meisje-meisje; jurkjes, kettinkjes, oorbellen, glitters. Haar kleren voor de volgende dag spreidde ze voor het sla-pengaan uit op de vloer van haar kamertje. Dan leek het net of zij daar lag. Elke ochtend kreeg ik instructies hoe ik haar kapsel moest doen - met staartjes en vlechtjes.”

Vrolijk en pienter

Hun vrolijke dochter, gevoelig en pienter, was anderhalf jaar jonger dan haar broer Yaron (7). De twee waren aan elkaar gewaagd. Zij volgde hem in wat hij deed; stoeien, skelteren, voetballen, fietsen. Werd ze onzeker, dan oefende ze net zo lang tot ze iets onder de knie had. Ook streefde ze hem soms voorbij: „Zij strikte zijn veters, ritste zijn jas dicht.”

Wanneer Yaron geen zin had in de hond uitlaten met zijn vader, wilde zij wel mee, lacht David: „Samenspe-len deed ze graag. Ook met vriendjes en vriendinnetjes. Met een van ons optrekken en ergens naartoe gaan - wandelen, stroopwafels halen op de markt, zandkastelen bouwen op het strand - vond ze geweldig.”

De herinneringen aan Mayra zijn licht en beweeglijk. „We zien haar nog in prinsessenjurken zingend door de dagen dansen”, zegt Rowena. De kindervekker 's ochtends, en haar roep: 'Sam het schaap is wakker! Ik wil uit bed!' Haar stemmetje als ze 's middags boven met haar prinses-senkasteel en alle poppen speelt; haar voetjes op de trap; haar knisperende knutselpullen; het springen op de trampoline in de tuin, waar ze met haar roze microfoon *Geboren met*

▲ Mayra op het springkussen tijdens haar verjaardagsfeestje, juli 2022. FOTO

DAVID KALJOUW

vleugels van K3 door de buurt schalt.

Bij thuiskomst uit zijn werk, zegt David, haar oerkreet: 'Papa!', terwijl zij hem tegemoet holt. Knuffelen op de bank en haar voldane 'Mmmm', als zij bij hem wegkruipt. Het uitstapje naar Ahoy, vorig jaar oktober, waar zij in haar regenboogjurk met hem het optreden van K3 bijwoont. In het pluktuintje bij de schutting samen snoepen van aardbeitjes en framboosjes. Het smiespelen en giechelen als ze bij haar broer onderin het stapelbed logeert. De vragen die ze ging stellen over boeven vangen, en wie er eerder doodgaat dan wie.

Nieuwe realiteit

Ze worstelen zich alle drie door een nieuwe realiteit. „Yaron mist zijn zusje enorm”, zegt Rowena. „Er zijn spelletjes die hij liever niet meer wil doen, omdat hij die altijd deed met haar.”

Zijzelf stapte de eerste tijd 's ochtends Mayra's kamertje binnen en zei: „Opstaan, we gaan naar school.” David kijkt, als hij met Yaron over straat loopt, af en toe nog om zich heen om te zien waar Mayra blijft. Ook vindt hij sleutelhangers, lieveheersbeestjes en kralen - schatten die zij zou meenemen.

Als specialist conflict- en crisisbeheersing bij de politie pakte hij vorig

jaar vrij snel de draad weer op: „Had ik afleiding. Hoefde ik er even niet mee bezig te zijn.” Rowena, werkzaam als jeugdagent op straat, was daar nog niet aan toe, en vond het moeilijk: „Liever hield ik hem hier. Ik wilde niet alleen thuiszitten.”

Ze leerden dat ze allebei een eigen tempo hebben in het verwerken van rouw: „Een psycholoog in het Sophia Kinderziekenhuis in Rotterdam vertelde dat je het kunt vergelijken met individueel wildwaterkanoën. Soms blijft de een achter een rots steken. Soms stuitert de ander met een stroomversnelling mee. Als je maar naar elkaar blijft kijken, weet waar de ander is en waarom. Op een gegeven moment peddel je dan weer samen op.”

In april dit jaar stapte zij over naar een functie in het Zorg- en Veiligheidshuis: „Ik ben te kwetsbaar voor kinderleed, en wil het leven op orde krijgen in het hier en nu.”

Dynamiek verdwenen

Ze hebben er hun handen aan vol. Het is, zegt David, alsof er twee werelden zijn: „Twee werelden waartussen we onmogelijk kunnen kiezen: deze, en die waar zij is.”

In hun gezin is de dynamiek verdwenen. Net als de muziek. De glans is eraf. „De kinderen in haar klas gin-

gen deze zomer door een groeispurten heen, en zijn al groter dan wij ons Mayra kunnen voorstellen.” Maar ze willen niet dat Yaron later, terugblikkend op zijn jeugd, het zich zo herinnert dat toen zijn zusje stierf ze stopten met pannenkoekenbakken, lange stranddagen en kamperen.

Een regenboog

Het beeld van de regenboog sierde de rouwadvertentie en kaarten. „Veel mensen zagen het fenomeen vorig jaar ook, hoorden we, en verbinden het met hoop en troost.”

Ze beloofden elkaar dat Mayra nooit in het donker zal liggen. Op de begraafplaats is haar plekje in de nacht van 8 op 9 november nog lichter dan anders. „Het helpt ons als iedereen een kaarsje voor haar brandt. Natuurlijk hopen we dat we volgende week weer een regenboog zien. En laten we allemaal alsjeblieft over Mayra blijven praten.”

Heeft u ook mooie herinneringen aan een overleden dierbare? En wilt u zijn of haar verhaal ter nagedachtenis laten optekenen in 'Uit het leven'? U kunt mailen naar: uithetleven@pzc.nl

“**Het is alsof er twee werelden zijn; déze, en die waar zij is**

- David Kaljouw